

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Doctrinae Saxonicarvm Ecclesiarvm, Scripta
Anno Domini M. D. LI. Vt Synodo Tridentinae Exhiberetvr**

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1554

VD16 C 4808

De Peccato Originis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35345

1. Ioan. 3. Et 1. Ioan. 3. Qui facit peccatum ex diabolo est, quia ab initio diabolus peccat.

Est autem peccatum, quicquid est contrarium iusticiae Dei, quae est ordo in mente diuina, quem & postea sua uoce in Lege & in Euangelio expressit: siue sit inobedientia originalis, siue actualis, propter quam & rea est persona irae Dei, & damnatur aeterna poena, nisi fiat remissio in hac uita propter Filium mediatorem.

Damnamus etiam furores Marcionis, Manichaeorum, & similes, pugnantes cum uero consensu Ecclesiae Dei in hac tota quaestione.

DE PECCATO ORIGINIS.

DE peccato originis perspicue etiam affirmamus, nos retinere consensum uerae Ecclesiae Dei inde usque a primis patribus, Prophetis, Apostolis, & ab Apostolorum discipulis, usque ad Augustinum & deinceps traditum: & expresse damnamus Pelagium, & omnes qui similia deliramenta Pelagianorum in Ecclesiam sparserunt. Ac dicimus omnes homines post lapsum primorum parentum, qui nascuntur

tur

tur ex commistione maris & foeminae, nascentes secum afferre peccatum originis, sicut Paulus inquit Rom. 5. Per unum hominem peccatum intrauit in mundum, & per peccatum mors: & Ephes. 2. Eramus natura filij irae, sicut & caeteri.

Rom. 5

Eph. 2

Nec nobis displicet definitio usitata, dextrè intellecta: Peccatum originis est carentia iusticiae originalis debitae inesse: quia iusticia originalis non tantum fuit acceptatio generis humani coram Deo, sed etiam in ipsa natura hominum lux in mente, qua firmiter assentiri uerbo Dei poterat: & conuersio uoluntatis ad Deum, & obedientia cordis congruens cum iudicio legis Dei, quae menti insita erat. Ac fuisset homo templum Dei, ut antea dictum est.

Haec omnia complexam esse iusticiam originis, potest ex hoc dicto intelligi: Homo conditus est ad imaginem & similitudinem Dei, quod interpretatur Paulus, inquit: Induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iusticia & sanctitate uera: ubi certe intelligit sanctitatem ueram, omnes uirtutes fulgentes in

B 2

natura

natura nostra diuinitus, non arte ascitas, aut disciplina comparatas: ut nunc umbra uirtutum qualescunq; sunt in hominibus ascitæ, quia tunc Deus habitans in homine rexisset eum. Cum autem consideratur quid significet iusticia originalis, deinde minus obscura est opposita priuatio.

Est itaq; peccatum originis, & propter lapsum primorum parentum, & propter hanc deprauationem quæ lapsum secuta est, nascentes reos esse iræ Dei, & dignos æterna damnatione, nisi fiat remissio propter mediatorem. Et hæc deprauatio est, carere iam luce Dei, seu præsentia Dei, quæ in nobis fulsisset: & est auersio uoluntatis nostræ à Deo, & contumacia cordis repugnans legi mentis, ut Paulus loquitur: & hominem non esse templum Dei, sed miseram massam, sine Deo, & sine iusticia.

Hos defectus, & hanc totam deprauationem, dicimus esse peccatum, non tantum pœnam peccati, & rem indifferentem: sicut multi Sententiarij dicunt, hæc mala tantum pœnam esse, & rem indifferentem, & non peccatum: & extenuant malum originis, & fingunt postea, homi-

nes

nes posse legi Dei satisfacere, & propria legis impletione iustos esse.

Vitandę sunt in Ecclesia ambiguitates. Ideo expresse nominamus hæc mala deprauationem, quę sæpe nominatur ab antiquis scriptoribus mala concupiscentia.

Discernimus autem appetitiones in natura conditas, à confusione ordinis, quę post lapsum accessit, sicut Jerem. 17. dicitur: *Jer. 17* Prauum est cor hominis: & Paulus inquit, Sensus carnis inimicicia est aduersus Deum. Hanc malam concupiscentiam dicimus esse peccatum: et affirmamus hanc totam doctrinam de peccato, sicut in Ecclesijs nostris proponitur & declaratur, perpetuum esse uerę Ecclesię Dei consensum.

DE REMISSIONE PECCATORVM,
ET DE IUSTIFICATIONE.

DICTUM est supra, has controuersias pertinere ad explicationem duorum articulorum symboli: Credo remissionem peccatorum: & Credo Ecclesiam sanctam catholicam. Nec de rebus non necessarijs, aut leuibus dicimus. Maxime necessarijs